

Vårvintersång 431

1. Genom öknens grus och sand,
ledda av Guds egen hand
går Guds folk med hopp och tro
hem till löfteslandets ro.

2. Men när vägen verkar lång
tystnar folkets vandringssång,
och istället klagar de
och vill Mose skulden ge.

3. Se, då ringlar ormar kring
med ett skarpt och giftigt sting.
Alla tänker: ”Det är för
att besvär för Gud vi gör.”

4. Fram till Mose folket går,
säger: ”Du som alltid står
inför Gud, du måste be
honom hjälp mot ormbett ge.”

5. När han bett, han ber att få
trä och kopparplåt och så
gör han sen av kopparen
ett slags orm och fäster den.

6. Med tre spikar Mose slår
ormens kropp på trä och går
kring bland folket. Alla ser
orm på trä, och undret sker:

7. Inget ormgift mer blir kvar
ibland dem som bitna var,
om de bara ser med hopp
upp mot kopparormens kropp.

8. Detta är en hemlighet,
och det liknar mycket det
att se Jesus Kristus, när
han på korset spikad är.

9. Tänker man på honom där,
när för oss han korsfäst är,
blir det onda som vi haft
botat av Guds egen kraft.

Christian Braw

Inspirerad av Fjärde Moseboken 21:4–9

Melodi: Den svenska psalmboken 6, Lova Gud ...